

hensigten med Fredningsbestemmelserne kunde naas.

Jeg kan da med Hensyn til § 1 anbefale det høje Ting, at der tages velvilligt paa Forslaget. Jeg tror, jeg tør sige, at den Modstand, der har været rejst mod at faa Fredningen udvidet i Areal, i nogen Maade er forsvundet, idet man har optaget Forhandlinger med de paagældende Foreninger derom, og man er i hvert Tilfælde kommet saa vidt, at der, saa vidt jeg har forstaaet, nu ikke vil blive rejst Indvendinger; kun fra en ganske enkelt Forenings Side er der ubetinget Modstand, og denne Forening har sin Beliggenhed netop i det paagældende Omraade; men det forekommer mig, at man indenfor denne Forening særlig tager Sigte paa at faa de gældende Fredningsbestemmelser bibeholdt for at værne om en bestemt Fiskemetode, og da Hovedhensigten skulde være at værne om Yngelen, mener jeg, disse Interesser maa vige for det store Hele. Derfor kan jeg anbefale Lovforslagets § 1.

§ 2 skulde nærmere definere, hvad man forstaar ved et bestemt Redskab, og denne Definition er enslydende med den, der findes i den nugældende Lov. Det Redskab, der tænkes paa, skal være fabrikeret paa en bestemt Maade, og naar det er fabrikeret paa denne bestemte Maade, betegnes det som dette bestemte Redskab; Hensigten er altsaa at forklare, hvad man mener med dette Redskab i de senere Paragraffer.

Det vil erindres, at da vi behandlede Ændringen til Saltvandsfiskerilovens Bestemmelser vedrørende Fiskeri i Limfjorden, som fik Gyldighed fra 1. Maj 1923, fik denne Ændring en Tidsbegrænsning, idet man i et vist Tidsrum tillod Anvendelse af mekanisk Kraft til Indhivning af Redskaber i Limfjorden. Denne Tidsbegrænsning fastsattes, fordi man vilde søge konstatere eller i hvert Fald have nogen Sikkerhed for, at de Ændringer, der indførtes i Loven, ikke blev ødelæggende for Fiskebestanden; for saa vidt de viste sig at være ødelæggende for Fiskeriet, vilde man selvfølgelig ikke senere beskæftige sig med dette Forhold, men da Loven havde en Tidsbegrænsning, vilde den falde bort af sig selv, og man vilde da falde tilbage paa Saltvandsfiskeriloven, hvori bestemmes, at mekanisk Kraft ikke maa anvendes. Nu, da Loven udløber, er der fra Limfjordsfiskernes Side udtalt den Anskuelse, at man sikkert ikke kan undgaa at anvende mekanisk Kraft; dels maa

naturaligvis den letteste Maade for Fiskerne at faa Fangsten ind paa være at foretrække, dels vil det ikke være muligt at føre nogen effektiv Kontrol, hvorved mekanisk Kraft gøres helt umulig. Den overvejende Del af Fiskerbefolkningen ved Limfjorden er derfor blevet enig om, at man hellere maa give Lov til at anvende mekanisk Kraft hele Aaret, for ellers bliver det alligevel saaledes, at de, der ikke er lovlydige, gør det, medens de lovlydige skal se paa det. I det nu forelagte Lovforslag gøres det derfor lovligt at anvende mekanisk Kraft hele Aaret. I § 3 er der indført en Bestemmelse, som afviger noget fra, hvad der blev vedtaget i 1923; da var det saaledes, at man til Fangst af Torsk foruden Ruser, Garn og Kroge maatte bruge Vaad i Tiden fra 1. December til Februar Maanedes Udgang. I det foreliggende Lovforslag lægges der en Maaned til, nemlig November Maaned; det begrundes med, at da Erfaringen har vist, at Limfjorden ret ofte i December og Januar Maaneder er tillagt med Is, vil man gerne have Lov til at anvende Vaad til Fangst af Torsk i November Maaned, inden Isen kommer. Ogsaa dette kan jeg anbefale til Vedtagelse ved Lov.

I § 4, som gaar ud paa en Ændring i den gældende Lovs § 43, gives der Tilladelse til Anvendelse af mekanisk Kraft til Indhivning af Redskaber hele Aaret rundt. I 1923 blev det vedtaget, at det skulde være tilladt at anvende mekanisk Kraft i Fartøjer paa 10 Bruttoregister-ton Øst for Aalborg, medens man i Færvandet Vest for Aalborg kun maatte anvende mekanisk Kraft i Fartøjer paa en Størrelse af 5 Tons. Naar man har draget denne Skillelinie, er det, fordi man ikke vil have, at større Fartøjer, hvis de f. Eks. benytter Limfjorden til Gennemsejling for at drive Fiskeri i Nordsøen, slaar sig ned og fisker i Limfjorden til Skade for de omboende Fiskere. Det kunde godt tænkes, at de i det Tidsrum, de var i Limfjorden, hvis Vejrforholdene ikke tillod dem at gaa ud i Nordsøen, kunde benytte Lejligheden til ved Maskinkraft fuldstændig at rasere Limfjorden; det mener man ikke vilde være heldigt, og derfor er den paagældende Bestemmelse fastsat, og man mener, at der derved i nogen Maade er skabt Lov og Hjemmel for, at der kun maa anvendes mekanisk Drivkraft af de Fartøjer, der i Almindelighed anvendes til Fiskeri i Limfjorden.

§ 5 indeholder Straffebestemmelser for Overtrædelse af Loven, og jeg vil derom